

skrevet af det ærede Medlem fra Nykøbing paa Sjælland (Korsgaard). De Herrer kunne jo godt gentage den Frase, at de ere de eneste privilegerede Forhandlingspolitikere, men det er dog ikke alle i Danmark, der tro paa det. Vi sige, at de Love, som de lavede i Fjor Vinter, og som vi ikke vare enige med dem om, vare ikke lavede paa grundlovmæssig Maade. Det er gaaet til med dem paa den Maade, at nogle have slumpet sig sammen her med vore bitreste politiske Modstandere under Anførsel af Konsejlspræsidenten og have indtil de mindste Enkeltheder skrevet Love, som de saa kom og kastede ind her paa Tingets Bord. De sige: Vi ere Forhandlingspolitikere; men jeg siger, at jeg nu ligesaa meget som i 1887 er med til at bygge paa Forhandlingspolitikken. Men det, jeg ikke har villet være med til, er at føre Underhandlingspolitik i Udvalgsbærelserne med den ærede Konsejlspræsident (H. Holm-Hul). Det ærede Medlem fra Berninge kan godt rømme sig, men har han noget at sige til det, kan han jo saa Ordet. Jeg har ikke været med til at føre saadanne Resultater frem og lægge dem paa Tingets Bord i Enkeltighederne. Derfor vil jeg sige: Jeg er iuldstændig enig i den i det enkelte gaaende Beskrivelse, som det ærede Medlem fra Nykøbing paa Sjælland før et Øjeblik siden gav. En saadan Politik er ikke Forhandlingspolitik, men Underhandlingspolitik, og den er jeg ikke sifter paa vil føre til noget godt, i alt Fald forbadjes jeg over den Dyrket, den Kærlighed, som ærede Medlemmer have, hvis færlige Ordfører det ærede Medlem fra Assens er, idet han, efter at have været med til en saadan Vinters Politik, kan gaa ud i Sommer og tale om, at nu ere de ved at blive skikkelige, og saa samtidig bygger Krigsministeren væk paa de Forter, som vi, hvis vi ville ind i lovlige Tilstande, skulle bestykke og sætte Folt paa. Jeg har ingen Interesse af, at der bliver dækket over det, ikke i fjærmeste Maade. Vel rofer jeg det ærede Medlem fra Stege (Wojfen) for hans brave Udtalelse mod den ærede Krigsminister, men han maatte rigtig nok sände det gamle Ordsprog: Spot og Skade følges ad; for dersom De ville tage Tidenden for Dem og se, hvorledes den ærede Krigsminister endte sin Tale, da han havde Ordet, saa var det med at lade det ærede Medlem høre, at det gik nok med de Penge, han vilde have; thi man havde jo set, hvem det var, der i 1880 kom og reddede Høje med Hærlovstillæget. Nu kan det ærede Medlem altsaa se, hvad For nøjelse han har af at have reddet dem den Gang. Da var jeg selv Medlem af dette

Ting, og jeg huffer nok, hvordan det gik til. Dgaa da lavede de Love bag Kulisferne og lagde dem her paa Bordet, affurat ligesom nu Alberdomsforsørgelsesloven. Vi kende det, vi, der have været her i nogle Aar. Dg saa kommer den højtærede Krigsminister nu og siger til det ærede Medlem fra Stege, at han haaber, det nok skal komme til at gaa, thi den Mand, der hjalp til, at vi fik Hærlovskrektionen af 1880, som fordyrede det levende Bærn her i Landet med adskillige Millioner aarlig, vilde ogsaa nok hjælpe ham til, at der kunde komme noget ud af det med disse Artillerister! Jeg haaber ikke, det ærede Medlem vil hjælpe ham dertil, men det forekommer mig i hvert Fald ikke at være den allerpæneste Maade at lønne det ærede Medlems Arbejde paa i 1880 at spotte over ham paa den Maade. (Krigsministeren [Bahrson]: Det var ikke Spot.) Saaledes opfattede jeg det, naar man nu lod det ærede Medlem høre dette. (Bjørnhaak: Hvem var det, der var hos General Kaufmann?) Det ved jeg ikke; jeg har ikke haft andet med General Kaufmann at gøre, end da jeg stillede min Forespørgsel om Husarrekutterne. — Nu skal jeg veide mig med et Par Ord til det ærede Medlem fra Stege. Han begyndte jo, som jeg har berørt, med en Lovsang over sit Sukker og Ol. Jeg har her ikke meget at føje til mine tidligere Antydninger; jeg tror, at havde vi Vensfremmand eller vore Vælgere fuldt ud forstaaet det, vi have fortalt dem om Kompensation og Toldlove, saa vilde de have opfattet disse Love anderledes, end de nu have gjort; men det lægger jeg mindre Vægt paa. Mere Vægt lægger jeg paa Alberdomsunderstøttelsen. Det forekommer mig rigtignok, at det er lidt for tidligt, det ærede Medlem fra Assens begynder at synge Lovsange om de herlige Virkninger, som denne Lov har udøvet i dette Lands Befolkning. For det første har den jo ikke været gældende ude paa Landet i mere end 3 Maanedes, og der er jo desuden en hel stor Del af Landet, hele København, hvor den slet ikke er prøvet endnu. Det forekommer mig, at det ærede Medlem tager det saadan vel hidsig, ligesom om han var i den Grad i Forlegenhed med at faa det frem. Det ærede Medlem er jo Stolemester og kender vist godt den Historie om Drengen, der havde været uartig, og som saa, da Stolemesteren kom ind, lige straks raabte: Det var ikke mig! Det forekommer mig, at det ærede Medlems Iver for at fortælle os de udmærkede Følger af denne Alberdomsforsørgelseslov minder noget derom. Jeg for mit Vedkommende har nu det stik modsatte Syn paa denne Sag, og jeg kunde